



Arbeidsplan for Nei til EU 2018

Vedtatt av rådsrådet 17. og 18. november 2017

1. Grunnlag

Nei til EU kjemper mot at Norge skal bli medlem i Den europeiske union (EU) og mot den udemokratiske EU-tilpasningen av Norge, som først og fremst skjer gjennom vår EØS-tilknytting. Vi samler EU-motstanden ved å ivareta rollene som medlemsorganisasjon, meningsbærer og som koordinator på neisiden, og arbeider for at Norge fortsatt skal ha en fri og selvstendig rolle i internasjonal politikk, for at grunnleggende demokratiske verdier blir ivaretatt, og for at våre naturressurser blir forvaltet og utviklet av norske myndigheter og institusjoner.

Den politiske situasjonen

Det har vært over ti års sammenhengende neiflertall i Norge. Dette er gledelig, men byr samtidig på en utfordring i å vinne nye medlemmer. EØS-kampen er imidlertid intensivert og, det vil bety en vitalisering av EU/EØS-debatten.

EU opplever en økonomisk krise med krav om kutt i de hardest rammede medlemslandene. EU krever, sammen med IMF, innskrenkninger av faglige rettigheter, kutt i velferdsordninger og lønn med påfølgende sosial nød og arbeidsledighet. Samholdet mellom EUs medlemsland er blitt satt på en hard prøve, og støtten til eurosamarbeidet har dalt i EUs befolkning.

Samtidig opplever EU sin største politiske krise noen gang som følge av voksende EU-skepsis i mange medlemsland og Storbritannias utmelding.

Til tross for to tapte folkeavstemninger – og en tydelig utvikling i udemokratisk retning innen EU – har ulike norske regjeringer søkt å intensivere norsk EU-tilpasning. Nei til EU må være forberedt på en kontinuerlig EU-kamp og på å ha en pådriverrolle i motstanden mot EØS-avtalen.

2. Folkebevegelsen og organisasjonen Nei til EU

En bred folkebevegelse sikret nei-flertall i 1972 og 1994. For å opprettholde folkebevegelsen må fylkes- og lokallagene sikres økonomisk grunnlag til å drive aktivitet og debatt på grasrota, gjennom informasjons- og organisasjonsarbeid samt medlemsverving.

EU-motstanden er avhengig av et bredt, tverrpolitisk alliansearbeid. Nei til EU skal derfor dyrke et tett samarbeid med fagbevegelsen, landbruks- og fiskeriorganisasjoner og lag tilknyttet primærnæringer, globaliserings-, kvinne- og miljøbevegelsen.

Samarbeidet med Ungdom mot EU er avgjørende for å sikre rekruttering av unge og ei framtid for neisiden. Nei til EU skal derfor støtte opp om Ungdom mot EUs arbeid og samarbeide i studentarbeidet for større rekruttering og en kritisk EU- og EØS-debatt i akademia.

Nei til EU skal målbære vår sak i miljøer som er underrepresenterte i organisasjonen i dag. Nei til EU skal synliggjøre konsekvensene EU har for kvinner og rekruttere flere kvinner til organisasjonen. Vi skal fortsatt knytte kultur-Norge til oss for å formidle neibudskapet på en bred og tilgjengelig måte.

For den norske EU-motstanden er det en styrke å kunne vise til EU-kritiske initiativ ellers i Europa. Nei til EU skal derfor søke samarbeid med internasjonale initiativer som deler våre mål og verdier.

Tiltak

- Gjennomføre aksjonsuker for medlemsverving i hele organisasjonen, med vervekonkurranse mellom fylkeslaga og videre satsing på telefonverving.
- Opprette utvalg, nettverk og arbeidsgrupper tilpasset det langsiktige arbeidet og den aktuelle situasjonen, med et klart definert mandat og formål.
- Tilby organisasjonsskolering for tillitsvalgte gjennom fylkes- og lokallag, og skolere tillitsvalgte i Trygg organisasjon.
- Styret følger opp rådets vedtak på strukturkomiteens rapport.
- Opprette en arbeidsgruppe for å styrke rekrutteringen av underrepresenterte grupper.
- Skape treffpunkt mellom underrepresenterte grupper i Nei til EU.
- Ha fokus på å nå unge og kvinner, i metoder for profilering, medlemsverving og valg av tillitsvalgte. Det er et mål å ha jamn kjønnsfordeling i alle utvalg, nettverk m.m. som oppnevnes av styret.
- Videreføre samarbeidet med EU-skeptiske partier og organisasjoner sentralt og lokalt, i Norge og i Europa.
- Følge opp og støtte Studenter mot EU, blant annet gjennom delfinansiering av en studentsekretærstilling hos Ungdom mot EU, samt å ha en kontaktansvarlig overfor UmEUs organisasjonsgruppe.
- Dele ut Dag Seierstad-stipendet; et mastergradstipend til gode oppgaver om EU og Norges forhold til EU.
- Arrangere kvinnekongressen og markere den internasjonale kvinnedagen 8. mars.
- Bygge kvinnepolitisk nettverk internt i organisasjonen gjennom kvinnepolitiske kontakter i alle fylker, og fortsette vårt arbeid i FOKUS.
- Etablere og opprettholde kontakt med EU-motstandere i og utenfor EU, inkl. samarbeidet i TEAM, Alter Summit og Seattle to Brussels-nettverket.
- Lage en tiltaksplan for å sikre at Nei til EU blir en attraktiv organisasjon for unge voksne, både for å sikre nyrekruttering og at Studenter mot EU og Ungdom mot EU kan fortsette sitt engasjement i Nei til EU.

3. Kommunikasjon

Nei til EU skal være en aktiv kommentator og en troverdig kunnskapskilde med tilgjengelige kildehenvisninger.

Tiltak

- Aktivt søke medieoppslag med uttalelser, debattinnlegg, kronikker og utspill, og være bevisst kvinneperspektivet i formidlingen.
- Tilby pressepakker og oppfølging av tillitsvalgte og fylkeslag i forbindelse med kampanjer.
- Videreføre medlemsavisen Standpunkt, skriftserien Vett og årboka for kunnskapsutvikling og kunnskapspredning.

- Bygge nettsidene videre ut etter omleggingen – samt opprettholde synligheten og deltakelsen i sosiale medier.
- Skolere tillitsvalgte i mediarbeid, nettvett og sosiale medier. Produsere materiell tilgjengelig for minoritetspråklige.
- Tilby innledere, bistå innledere og utvikle en bedre bestillertjeneste for innledere fra neisiden.

4. Prioriterte politikkområder

4.1. Satsingsområde Ut av EØS

Nei til EU skal jobbe for en folkeavstemning om EØS-avtalen. Vi tror et sterkt folkelig krav må til for å få gehør for oppsigelse av avtalen, og har derfor startet en underskriftskampanje som krever folkeavstemning om EØS-avtalen.

Tradisjonelle alliansepartnere må overbevises om problemene med EØS-avtalen og om at det finnes et bedre alternativ for Norges forhold til EU. Fagbevegelsens holdning til EØS-avtalen er helt sentralt. Nei til EU vil styrke informasjons- og kontaktarbeid rettet mot hovedorganisasjoner, fagforbund sentralt og lokale fagforeninger.

Parallelt skal det gjennomføres en grundig skolering av organisasjonen og alliansepartnere på EØS-saken. Dette må gå hånd i hånd med organisasjonsbygging.

Det forhandles om flere internasjonale handels- og investeringsavtaler som setter demokratiet til side. TTIP-avtalen mellom EU og USA vil påvirke Norge gjennom EØS og er derfor et sterkt argument for at Norge må si opp avtalen.

Tiltak

- Nei til EU skal arbeide for å få sagt opp EØS-avtalen.
- Drive et bredt alliansearbeid nasjonalt og lokalt.
- Samle underskrifter mot EØS og for kravet om folkeavstemning.
- Drive opplysningsarbeid om brexit-forhandlingene og konsekvenser for Norge.
- Bidra til å synliggjøre en fornyet handelsavtale som alternativ til EU og EØS.
- Arbeide for å hindre at Stortinget fatter vedtak om at norsk energipolitikk underlegges EUs energiunion og energibyrådet Acer, og kreve at saken behandles som suverenitetsavståelse og Grunnlovens krav til $\frac{3}{4}$ flertall.
- Debatten om EØS vil øke. Nei til EU bør aktivt delta med konstruktive innlegg i media på alle plan.

4.2. EUs utvikling og dens konsekvenser

En stadig større overføring av makt fra nasjonalstatene til EU preger EUs utvikling. EU delegerer beslutningsmyndighet til styringsorganer som opprettes på stadig nye områder, hvor mange er EØS-relevante.

Innad i EU er det økende EU-skepsis. Dette kommer til uttrykk ved valg i stadig flere EU-land. I de landene som er verst rammet av krisepolitikken, har protestpartiene stor framgang, og dette er i ferd med å endre det politiske landskapet. Den folkelige

motstanden mot TTIP og TISA vil også i framtida kunne påvirke utviklingen i både EU og de enkelte landene.

Storbritannias utmelding av EU som følge av folkeavstemningen i 2016, har satt fart i debatten om EUs framtid. Britenes nye avtale med EU kan være et bedre alternativ også for Norge enn dagens EØS-avtale. Den vil uansett innhold skape ny debatt om Norges tilknytning til EU.

Mens toneangivende land i EU ønsker å gå videre med unionsprosjektet, er det store problemer i EUs økonomiske og monetære union (ØMU). En lang rekke økonomer advarte mot euroen, blant annet på grunn av de store økonomiske og strukturelle forskjellene mellom landene.

Nå brukes en krise som langt på vei er skapt av euroen og EUs kuttpolitikk, som argument for ytterligere sentralisering av makt i Den europeiske sentralbanken og EU-kommisjonen. Tiltakene som settes inn, er først og fremst ment å berge fellesvalutaen og ikke for å bedre situasjonen til befolkningen.

Utviklingen i EU ser ut til å gå i retning av en indre kjerne som fortsetter integreringen, mens andre land ønsker en svakere binding. Dette kan – dersom den politiske viljen er til stede – gjøre det lettere for Norge å få unntak fra EU-regler. Samtidig kan utsiktene til en lettversjon av EU gi jaside nye argumenter for medlemskap.

Målsettingen om en stadig tettere union skaper både praktiske og konstitusjonelle problemer for Norge.

Innføringen av ØMU har vært et politisk prosjekt uten solid økonomisk grunnlag. De store menneskelige konsekvensene er i større grad et resultat av EUs svar på krisa, enn av krisa selv. Vedvarende sosial nød, forverring av arbeids- og levekår og høy arbeidsledighet er blitt prisen å betale for elitesnes prosjekt.

Tiltak

- Bidra til å stanse TISA og TTIP og belyse hvordan TTIP vil virke gjennom EØS-avtalen. Understreke likheten mellom disse tre avtalene, og kommunisere at støtte til én av disse er støtte til alle tre.
- Forsvare nasjonal suverenitet mot EUs forsøk på overnasjonal institusjonsbygging.
- Synliggjøre hvordan pengeunionen og EUs krisepolitikk øker forskjellene mellom regioner og folkegrupper og skaper sosiale og politiske konflikter i EU, samt vise hvordan EUs krisepolitikk også påvirker Norge.
- Vise hvordan eurokrisen øker det demokratiske underskuddet i EU.

4.3. Verden er større enn EU

Nei til EU ser verden som et større fellesskap enn bare det EU kan tilby. Norges egen stemme internasjonalt er avgjørende for at vi skal kunne innta en meklerrolle. Å stå utenfor EU er også en forutsetning for at Norge *kan* føre en selvstendig, solidarisk handelspolitikk og tale med en uavhengig stemme i internasjonale fora. EUs handelspolitikk overfor fattige land er preget av at EU tar del i et ressurskappløp for å gjøre seg ledende i verdensøkonomien. Land i sør gis ikke mulighet til demokratisk forankret utvikling med sikte på å bygge egen industri og institusjoner.

Nei til EU mener retten til å kontrollere egne grenser er en fundamental del av nasjonal selvvråderett. Gjennom Schengen-avtalen avgir Norge suverenitet i både grensekontroll, overvåkning og sikkerhet.

Gjennom Schengen-samarbeidet knyttes vi videre til usolidariske fellesordninger for flyktninger og asylsøkere som kommer til Europa.

Med Dublin-forordningene legger Schengen ansvaret for flyktningene på land som Italia og Hellas, noe som fører til utilstrekkelig hjelp til mennesker i nød. Nei til EU mener Norge må gå ut av Schengen-samarbeidet, både for å gjenoppta nasjonal kontroll av våre egne grenser og for å føre en selvstendig asyl- og flyktningpolitikk.

EU har nå lagt grunnlaget for en egen hær som organiseres som offensive kampstyrker og ikke en fredsbevarende styrke. Nei til EU er motstandere av norsk tilslutning til denne.

Tiltak

- Videreføre samarbeidet med miljøbevegelsen, kvinneorganisasjoner, solidaritetsorganisasjoner, globaliseringsbevegelsen og Our World Is Not For Sale-nettverket (OWINFS).
- Synliggjøre EUs manglende solidaritet med verdens fattige, blant annet gjennom å skape debatt om EUs frihandelsavtaler, investeringsavtaler og ressursavtaler.
- Kreve at Norge trekker sitt bidrag til EUs innsatsstyrker, ikke deltar i EUs forsvarsfond og går ut av EUs felles innkjøpsordning for militærmateriell.
- Arbeide for at Norge går ut av Schengen-samarbeidet og starte diskusjonen om alternative former for grensesamarbeid i Europa.

4.4. Forsvar av velferd og arbeidsliv

EU anser en sterk fagbevegelse som et hinder for økonomisk vekst. Innføringen av EUs tjenstedirektiv og vikarbyrådirektivet har liberalisert arbeidsmarkedet, og EØS-avtalen påfører oss stadig nye direktiver som kan forverre arbeidsvilkår og lønnsforhold i Norge. Sosial dumping, arbeids- og skattekriminalitet gjør det derfor nødvendig å kjempe mot hele EØS-avtalen.

EU og EØS-avtalen framtvinger liberalisering av norsk transportsektor. Innføring av EUs jernbanepakke IV vil splitte opp jernbanevirksomheten og konkurranseutsette all persontransport med statsstøtte. Dette gjør hele transportsektoren mer sårbar for sosial dumping.

Tiltak

- Styrke og videreutvikle vårt samarbeid med fagbevegelsen i Norge og i Europa.
- Arrangere faglig konferanse i perioden.
- Synliggjøre sammenhengen mellom EU, EØS og presset mot arbeidstakerrettigheter, samt tilsidesettingen av ILO-konvensjonene.
- Bidra til å avdekke handlingsrommet mot sosial dumping innenfor EØS-avtalen, samt synliggjøre sosial dumping i kvinnedominerte yrker som konsekvens av EU-tilpasning.

- Synliggjøre sammenhengen mellom velferdsstat og likestilling mellom kjønnene.
- Synliggjøre konsekvensene av EUs pasientdirektiv.
- Informere om konsekvensene av arbeidslivsrelaterte direktiver og hva de fire EU-dommene (Laval-kvartetten) vil bety for norsk arbeidsliv og nødvendige tiltak mot sosial dumping.
- Videreføre prosjektsamarbeidet med Fagforbundet.
- Tydeliggjøre konsekvensene av EUs anskaffelsesdirektiver og hvordan disse kan sette begrensninger for kommuner som ønsker å fjerne kommersielle drivere av kommunale tjenester.
- Være en tydelig stemme imot implementeringen av jernbanepakke IV og liberalisering av norsk transportnæring, samt arbeide mot EUs ønske om ytterligere frislipp av kabotasjekjøring.

4.5. Miljø og klima

Regjeringen har besluttet at Norge skal tilslutte seg EUs klimapakke framfor å sette egne klimamål. Med dette reduserer vi ambisjonene som lå i klimaforliket fra 2008, og EUs klimapakke brukes som et påskudd for å redusere Norges egne forpliktelser.

Kvotehandling har vært EUs eneste reelle klimatiltak. Men kvotene er uforholdsmessig billige og fører dermed til få utslippskutt og hindrer teknologiutvikling. Kvotesystemet tillater de rikeste landene å kjøpe seg ut av sitt historiske ansvar.

Norge har et større handlingsrom i klimaforhandlinger og internasjonal klimapolitikk ved å stå utenfor EU, noe som gir mulighet til å spille en konstruktiv og avgjørende rolle.

Tiltak

- Kjempe for at Norge innehar en selvstendig og ambisiøs klimapolitikk, og motarbeide at klimasamarbeidet blir innlemmet i EØS-avtalen.
- Arbeide for at Norge erstatter EUs kvotesystem med reelle klimatiltak.
- Følge de internasjonale klimaforhandlingene, og bruke disse til å fremheve Norges uavhengige rolle.
- Vise hvordan TTIP vil være til hinder for land i gjennomføringen av nødvendige klimatiltak.
- Jobbe for at Norge bruker reservasjonsretten mot EU-direktiver som hindrer ambisiøs norsk klimapolitikk.
- Bidra til at Norge legger press på EU for mer ambisiøse tiltak mot klimagassutslipp i ikke-kvotepliktig sektor.
- Jobbe for at Norges tilknytning til EUs klimapakke ikke hindrer oss i å foreta kutt innenlands.

4.6. Distriktpolitikk og primærnæringer

Nei til EU mener at en selvstendig landbruks- og fiskeripolitikk er grunnleggende for en aktiv distriktpolitikk. Et sterkere tollvern er avgjørende for landbruksnæringen, næringsmiddelindustrien og tilknyttete næringer.

EØS-regelverket på mat, dyrehelse og dyrevelferd har også stor betydning for norsk landbruk og norske forbrukere. Gjennom den utvidete veterinæravtalen fra 1999 er Norge fullt ut underlagt EUs matvarelovgivning. Landbrukspolitikken er formelt unntatt EØS-avtalen, men berøres gjennom EØS-avtalens artikkel 19 om handel med landbruksvarer og protokoll 3. Handel med fiskeprodukter følger reglene i protokoll 9 og ellers reglene om «fri flyt» med unntak av investerings- og etableringsfrihet i fiskeflåten, som er eksplisitt unntatt.

En selvstendig fiskeripolitikk har ført til at Norge har verdens best forvaltete fiskebestander. Dette står i skarp kontrast til EUs ikke-bærekraftige forvaltning og gir oss et stort konkurransefortrinn. Næringsmiddel- og prosessindustri foredler naturressurser og er derfor viktige for primærnæringene. Nei til EU vil ha nasjonal forvaltning over naturressurser.

Differensiert arbeidsgiveravgift er viktig for å stimulere til et allsidig næringsliv over hele landet. Innføringen av høy sats er en unødvendig og ødeleggende EU-tilpasning, på lik linje med innføringen av postdirektivet.

Tiltak

- Spre kunnskap om ny landbruks-, fiskeri- og distriktspolitikk i EU.
- Videreføre og styrke samarbeidet med organisasjonene i primærnæringene.
- Kjempe for at Norge får beholde vår rett til å hindre import og produksjon av genmodifisert mat, og utfordre regjeringen på bedre nasjonale prosesser for merking og høringer på mat- og veterinærområdet.
- Søke samarbeid med organisasjoner som arbeider for mattrygghet.
- Spre kunnskap om den norske landbruksmodellen som alternativ til CAP (Common Agricultural Policy) og nyliberal deregulering.
- Bidra til debatt om artikkel 19- og protokoll 3-forhandlingene, støtte kravet om å opprettholde dagens tollvern og bygge kunnskap om forutsetningene for fiskerinæringen med et alternativ til EØS.
- Jobbe for at Norge viderefører en differensiert arbeidsgiveravgift i sin opprinnelige form.
- Søke samarbeid med fagbevegelsen for å utfordre EØS-avtalens hindringer for å utvikle bedre rammevilkår for skogbruk og tilhørende næring.
- Vise hvordan EUs sentraliseringspolitikk også rammer likestillingsarbeidet.